

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 10 listopada 2020 r.

Poz. 6016

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.760.2020 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 4 listopada 2020 r.

Rada Gminy Tomaszów Mazowiecki

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378)

stwierdzam nieważność:

§ 9 ust. 1 pkt 2 zdanie drugie: „Rozbiórka tych obiektów możliwa jest wyłącznie w wypadku ich szczególnie złego stanu technicznego” uchwały nr XXXI/172/20 Rady Gminy Tomaszów Mazowiecki z dnia 30 września 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych we wsiach: Godaszewice i Chorzęcin w gminie Tomaszów Mazowiecki.

Uzasadnienie

W dniu 7 października 2020 r. Wójt Gminy Tomaszów Mazowiecki przekazał Wojewodzie Łódzkiemu przedmiotową uchwałę do oceny zgodności z prawem.

Organ nadzoru pismem z dnia 26 października 2020 r. (znak: PNIK-I.4131.760.2020) poinformował Radę Gminy Tomaszów Mazowiecki o wszczęciu postępowania w celu kontroli legalności niniejszej uchwały.

W odpowiedzi na zawiadomienie Wójt Gminy Tomaszów Mazowiecki, w piśmie z dnia 30 października 2020 r. złożył wyjaśnienia, które w części zostały uwzględnione, w szczególności dotyczy to uzupełnienia dokumentacji planistycznej o kwestie związane z załącznikiem graficznym oraz licencją na podkład mapowy. Jednocześnie Wójt Gminy Tomaszów Mazowiecki złożył wniosek o usunięcie z treści uchwały spornego zapisu.

Niniejsza uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania aktu planistycznego określonych w art. 28 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p.) oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie stanowi podstawę stwierdzenia nieważności uchwały w całości lub części. W przypadku stwierdzenia nieważności uchwały należy wykazać, że jej treść lub tryb podjęcia rzeczywiście istotnie narusza prawo, a ewentualne naruszenie miało znaczący wpływ na treść uchwały (por. wyrok NSA z dnia 6 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 754/10).

W treści przedmiotowej uchwały w § 9 ust. 1 pkt 2 ustalono zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków dla obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków. Ustalono również, że „Rozbiórka tych obiektów możliwa jest wyłącznie w przypadku ich szczególnie złego stanu technicznego”. Zgodnie z art. 39 ust. 3 ww. ustawy prawo budowlane w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenia na budowę lub

rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Uprawnienie decydowania o rozbiórce obiektu budowlanego wpisanego do gminnej ewidencji zabytków nie należy do rady gminy, jest uprawnieniem organu wykonawczego gminy i nie może być przedmiotem ustaleń planu miejscowego, bowiem stanowi istotne naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 4 u.p.z.p.

Przyznane radzie gminy w art. 3 ust. 1 u.p.z.p. prawo kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej tzw. „władztwo planistyczne” na terenie gminy, nie oznacza dowolności, a tym bardziej przyznawania sobie dodatkowych kompetencji. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego działają na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego na obszarze działania tych organów. W orzecznictwie utrwalili się poglądy, że podejmując akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Natomiast „naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji, zaś normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Nie można też dokonywać wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wprowadzania kompetencji w drodze analogii” (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 11 maja 2011 r., sygn. akt II SA/Gd 244/11).

Z tych względów należało zapis § 9 ust. 1 pkt 2 zdanie drugie o treści „Rozbiórka tych obiektów możliwa jest wyłącznie w wypadku ich szczególnie złego stanu technicznego” weliminować z aktu prawa miejscowego jako niezgodny z prawem.

Wobec powyższego, stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, orzeczono jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Wójt Gminy Tomaszów Mazowiecki